

1866 nedsatte Kommission foretaget meget grundige Undersøgelser paa forskjellige Egne; de sammenfaldte Fisserne, de drog omkring paa Sjøorden paa Fiskeri og prøvede de forskjellige Redskaber og deres Virkning ved Brugen, og de forsøgte saaledes blandt andet ogsaa Brugen af Haleankervaad, der er det Redskab, som det ærede Mindretal finder saa ubelødig. Jeg skal tillade mig at oplæse nogle faa Linier af Kommissionens Udtalelser, efterat den saaledes havde undersøgt Virkningen af Redskaberne paa Stedet: „Kommissionen har imidlertid hverken ved de under dens Opsigt anstillede Forsøg med Bøvaadet som Snorvaad, eller ved, hvad den ellers har bragt i Erfaring, kunnet overbevise sig om, at Ankervaadet i nogen mærkelig Grad skadete Grøden paa Sjøorden. Vaadet er nemlig, som bekendt, temmelig let og langt mindre stenet end Slyndervaadet, gaar derfor lettere hen over Grøden og vil derhos neppe blive brugt eller kunne bruges, hvor Grøden er stærkere, da Armene under Brugen saa vilde trille sammen.“ Støttet paa denne Betragtning siger Kommissionen, at der ikke er nogen Anledning til at foretage nogen Indskrænkning med Hensyn til Brugen deraf; derom vare de Alle fuldstændig enige. Derimod vare de ikke enige med Hensyn til Brugen af Slyndernorvaad. Der var et Medlem i Kommissionen, der holdt paa den Bestemmelse, som nu er den gjældende, at det kan bruges hele Aaret rundt, hvortil de andre Medlemmer i Kommissionen holdt paa en mere indskrænket Tid, men Forslaget af det Medlem af Kommissionen, der var Mindretallet, var det, der blev vedtaget ved Loven af 1867. Det vil saaledes efter min Formening ikke være muligt efter en hvilkensomhelst Undersøgelse at komme til en paalideligere Dom end den, der foreligger og har foreligget Udvalget baade i de afgivne Erklæringer og i den sidste Kommissionens bestemte og klare, efter grundige Undersøgelser afgivne Betænkning. Der er saaledes aldeles ikke nogen Grund til nu paany at lade foretage Undersøgelser om Brugen af dette Redskab, og da det er aldeles klart, at det vilde være uforvarligt at opsætte Indførelsen af det Forbud, der er foreslaaet i Lovforslaget

og med en enkelt Endring tiltraadt af Flertallet, eftersom det vilde have Fiskeriets Udelæggelse til Følge, og en Udelæggelse af Fiskeriet vil være til Tab ikke alene for Fisserne, men ogsaa for den hele Befolkning, saa skal jeg tillade mig at anbefale, at man forkaster Mindretallets Forslag om en motiveret Dagsorden og søger at fremme Sagen.

Judenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at slutte mig til den ærede Ordfører for Flertallet i Udvalget og tilraade det ærede Thing ikke at følge Mindretallets Forslag om at afslutte denne Sag med en motiveret Dagsorden. Det ærede Medlem, der er Flertallets Ordfører, har allerede, forekommer det mig, fyldestgørende godtgjort, at den Endring, hvorpaa det ærede Mindretal væsentlig støtter dette sit Forslag, nemlig at Limfjordsfiskeriet ikke som Helhed betragtet skulde have været Gjenstand for tilstrækkelig Undersøgelse og Behandling inden Lovforslagets Forelæggelse, ikke er rigtig. Det forholder sig vel ganske vist saa, at i de 3 Andragender, som vare de første, der i denne Sag kom til at foreligge, Opmærksomheden ogsaa er bleven henledt paa Skadeligheden af Haleankervaad, men, om end de Herrer Sagkyndige, som det ærede Mindretal bestandig paatalder, ogsaa have ment, at dette Redskab var skadeligt, saa er det dog ligesaa sikkert, at de ikke have ment, at det var saa skadeligt som Slyndernorvaadet. Det forholder sig ogsaa ganske rigtig, som den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at der i de to sidste Beretninger om Fiskeriet ikke har været Spørgsmaal om at indskrænke Benyttelsen af Haleankervaad. Det maa jo, synes det mig, i det Hele være klart, at man kun med en vis Betænkning gaar til at forandre en saa ny Lov som Loven af 22de Marts 1867, og deri forekommer det mig ogsaa let at finde sin Forklaring, at man ikke i sine Forslag i saa Henseende gaar videre, end det maa anses for at være absolut nødvendigt. Men nu er der ingen Tvivl om, at hvad de Sagkyndige have lagt den aldeles overveiende Vægt paa, det er, at Benyttelsen af Slyndernorvaad blev indskrænket, og at man kom bort fra den ubestemte Frihed, der i denne Retning blev givet